



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 633/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела запуштање и злостављање малолетног лица из члана 193. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Вељка Мартиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину 37К.473/23 од 11.02.2025. године и 2КВ.174/25 од 11.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Вељка Мартиновића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину 37К.473/23 од 11.02.2025. године и 2КВ.174/25 од 11.03.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину 37К.473/23 од 11.02.2025. године утврђена је награда адвокату Вељку Мартиновићу за одбрану по службеној дужности окривљеног АА у предмету Основног суда у Зрењанину К.473/23 у укупном износу од 295.875,00 динара, те је обавезана Република Србија – Основни суд у Зрењанину да на означени рачун адвоката Вељка Мартиновића исплати 50% износа утврђене награде, односно износ од 147.937,50 динара и износ од 2.958,00 динара и то у року до 60 дана од правноснажности решења, под претњом извршења.

Решењем Основног суда у Зрењанину 37К.473/23 од 14.03.2025. године исправљено је решење о трошковима кривичног поступка Основног суда у Зрењанину 37К.473/23 од 11.02.2025. године и то у другом ставу изреке решења у четвртом реду тако што иза 2.958,00 уместо „(двехиљадедеветтридесетседам, 50/100) динара стотина“, треба да стоји „(двехиљадедеветстотинапедесетосам) динара“, док у преосталом делу решење остаје неизмењено.

Решењем Основног суда у Зрењанину 2КВ.174/25 од 11.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Вељка Мартиновића, која је изјављена против решења Основног суда у Зрењанину 37К.473/23 од 11.02.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Вељко Мартиновић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и члана 10. став 3. и члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијана решења тако што ће усвојити у целини захтев за накнаду трошкова кривичног поступка или да укине оба побијана решења или само другостепено решење и предмет врати на поновно одлучивање Основном суду у Зрењанину.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Вељка Мартиновића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Вељко Мартиновић је решењем вф председника Основног суда у Зрењанину Су VIII-49 1936/2022, 30KB.343/22 од 12.07.2022. године постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА. Наведени адвокат је дана 12.01.2023. године поднео Основном суду у Зрењанину захтев за накнаду трошкова кривичног поступка које је имао као бранилац по службеној дужности окривљеног АА, а који су настали пред тим судом, а који

захтев за накнаду трошкова кривичног поступка је измењен и допуњен поднесцима од 31.08.2023. године и од 30.10.2024. године, те је о истој одлучено побијаним правноснажним решењима.

Бранилац по службеној дужности окривљеног је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон, из разлога што му као браниоцу по службеној дужности није признат целокупан износ трошкова које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног АА.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног по службеној дужности, у конкретном случају, није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић